

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 20—26 ΜΑΡΤΙΟΥ 2022

ΚΥΡΙΑΚΗ
20 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΚΗΡΙΑΚΗ Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ, ΑΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ, Μάρκ. 2: 1-12
7.30 πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία
6.30μμ Κατανυκτικός Εσπερινός, Ι.Ν. Άπ. Ανδρέου, Sunshine

ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ
ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. - ΑΡΧΙΖΕΙ ΣΤΙΣ 13 ΜΑΡΤΙΟΥ

(ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ)

Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας.
Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τό Χριστό
καί τήν πίστι μας.

ΔΕΥΤΕΡΑ
21 ΜΑΡΤΙΟΥ

5.30 μμ— Άκολουθία του Μεγάλου Απόδειπνου

ΤΡΙΤΗ
22 ΜΑΡΤΙΟΥ

5.30 μμ— Άκολουθία του Μεγάλου Απόδειπνου

ΤΕΤΑΡΤΗ
23 ΜΑΡΤΙΟΥ

8.00 πμ— Θ. Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων
5.30 μμ— Άκολουθία του Μεγάλου Απόδειπνου

ΠΕΜΤΗ
24 ΜΑΡΤΙΟΥ

5.30 μμ— Έσπερινός

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ
8.00—9.00μμ στό Hall τις Έκκλησίας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
25 ΜΑΡΤΙΟΥ
Έυαγγελισμός της
Υπεραγίας Θεοτόκου

7.30πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
6.00 μμ— Γ' Χαιρετισμοί της Παναγίας

ΚΥΡΙΑΚΗ
27 ΜΑΡΤΙΟΥ

Έυαγγελικά Άναγνώσματα—
Έπιστολή— Έβρ.4: 14-16, 5: 1-6
Έυαγγέλιο— Μάρκ. 8: 34—9:1

Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου

Αρχή του Ευαγγελίου της σωτηρίας είναι ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου από τον Αρχάγγελο Γαβριήλ.

Για να πραγματοποιηθεί το έργο της θείας Οικονομίας και να φανερωθεί εν σαρκί ο Υιός και Λόγος του Θεού, χρειαζόταν το εργαστήριο της ενώσεως της θείας και ανθρωπίνης φύσεως. Αυτός ο τόπος της φανερώσεως του Θεού, που προσέφερε στον Χριστό την ανθρωπίνη φύση αμόλυντη και καθαρή από κάθε αμαρτία, ήταν η Υπεραγία και πανάμωμος Παρθένος Μαρία.

Ο Αρχάγγελος Γαβριήλ εστάλη από τον Θεό προς την Παρθένο, στην Ναζαρέτ, και της απηύθυνε έναν πρωτάκουστο χαιρετισμό: *Χαίρε Κεχαριτωμένη, ό Κύριος μετά σου, εύλογημένη σύ έν γυναιξί.* Εν συνεχεία της ανήγγειλε το χαρμόσυνο μήνυμα ότι θα γεννήσει τον Υιό του Θεού. Η Παναγία, χωρίς να απιστήσει, ζήτησε να μάθει τον τρόπο της παραδόξου γεννήσεως: «Πώς θα γίνει αυτό, αφού δεν γνωρίζω άνδρα;» Και ο Αρχάγγελος Της αποκρίθηκε: «Πνεύμα Άγιο θα έλθει σ' εσένα και η δύναμη του Υψίστου θα σε επισκιάσει, γι' αυτό και το άγιο Βρέφος, που θα γεννήσεις, θα ονομασθεί Υιός του Θεού». Η Παναγία τότε αποκρίθηκε: *Ίδου ή δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά τὸ ρήμα σου.*

Ύστερα από την συγκατάθεση της Παναγίας, ήλθε σ' Αυτήν το Πανάγιο Πνεύμα, και συγχρόνως ήλθε μέσα Της ο Υιός του Θεού και δημιούργησε για το εαυτό Του σάρκα με ψυχή λογική και νοερά, όχι σπερματικώς αλλά δημιουργικώς, με την συνέργεια του Αγίου Πνεύματος. Έγινε δηλαδή ο Χριστός αυτοουργός της ενανθρωπήσεώς Του: «Ο μονογενής Υιός του Θεού... από αυτή την παρθενική και καθαρή γη (το πανάχραντο σώμα της Κυρίας Θεοτόκου) έπλασε τον εαυτό Του άνθρωπο».

Ο λόγος του Αρχαγγέλου προς την Παναγία: *Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύνამις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι*, φανερώνει ότι το έργο της σωτηρίας του ανθρώπου το εργάζεται από κοινού η Παναγία Τριάς. Διότι, κατά τους αγίους Πατέρας, Ὑψιστος ονομάζεται ο Πατήρ, ενώ δύνამις Ὑψίστου είναι ο Υἱός και Λόγος του Θεού. Ο μεν Πατήρ ευδοκεί να σαρκωθεί ο Υἱός, ο Λόγος του Θεού εργάζεται ο ἴδιος την σάρκωσή Του, και το Πανάγιο Πνεῦμα τελειουργεί το μυστήριο.

Ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς λέγει ότι «Ο Θεός που μας έπλασε από ευσπλαχνία, επέβλεψε προς εμάς με φιλανθρωπία και κατέβηκε στην γη, και αφού πήρε από την αγία Παρθένο την ανθρώπινη φύση την ανακαίνισε και την επανέφερε, ή μάλλον την ανέβασε σε θείο και ουράνιο ὕψος». Έστειλε λοιπόν ο Θεός Πατήρ τον αρχάγγελο Γαβριήλ στην Παρθένο και την έκανε μητέρα του Υιού Του «με μόνη την αρχαγγελική προσφώνηση, ενώ Αυτή έμεινε παρθένος... Διότι αν συλλαμβανόταν από σπέρμα, δεν θα ήταν νέος άνθρωπος, ούτε σωτήρας των αμαρτωλών. Εφ' όσον θα ήταν κληρονόμος του προπατορικού αμαρτήματος, δεν θα μπορούσε να κάμει την σάρκα Του πηγή αγιασμού, ώστε και των προπατόρων την αμαρτία να αποπλύνει και σε όλους τους μεταγενέστερους να επαρκεί για αγιασμό»

Ο λόγος της Παναγίας: *Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου*, εκφράζει την εκούσια συγκατάθεσή Της, που ήταν απαραίτητη για να τελειουργηθεί το μυστήριο της σαρκώσεως του Λόγου του Θεού. Η υπακοή της Παρθένου στο προαιώνιο σχέδιο του Θεού επανόρθωσε την παρακοή της προμήτορος Εύας, και χάρισε την σωτηρία σε όλο το ανθρώπινο γένος.

Ένας ύμνος της εορτής ανακεφαλαιώνει το νόημά της: «Σήμερα είναι χαράς ευαγγέλια! Σήμερα είναι πανήγυρις της Παρθένου! Η γη ενώνεται με τον ουρανό, ο Αδάμ γίνεται καινούργιος, η Εύα ελευθερώνεται από την λύπη, και η ανθρώπινη σκηνή (η Παναγία), με την θέωση της ανθρωπίνης φύσεως που προσέλαβε ο θεός, έγινε ναός Θεού. Τι μυστήριο! Ο τρόπος της κενώσεως του Θεού είναι άγνωστος και ο τρόπος της συλλήψεως άφραστος. Άγγελος υπηρετεί στο θαύμα αυτό. Παρθενική κοιλία υποδέχεται τον Υιό του Θεού, το Άγιο Πνεῦμα αποστέλλεται στην γη, ο Θεός Πατήρ ευδοκεί εξ ουρανού και διαπραγματεύεται με κοινή θέληση της Αγίας Τριάδος την αμοιβαία συμφωνία (μεταξύ Θεού και ανθρώπου: η Παρθένος προσφέρει στον Θεό την ανθρώπινη φύση και ο Θεός προσφέρει τον Χριστό). Εμείς δε που εν Χριστώ και δια του Χριστού σωθήκαμε, ας φωνάξουμε μαζί με τον αρχάγγελο Γαβριήλ προς την Παρθένο: Χαίρε Κεχαριτωμένη, ο Κύριος είναι μαζί Σου. Από Εσένα προήλθε η σωτηρία, ο Χριστός και Θεός μας, ο Οποίος αφού προσέλαβε την ανθρώπινη φύση, μας επανέφερε στον εαυτό Του. Αυτόν ικέτεψε, Παρθένε, για την σωτηρία των ψυχών μας».

ΚΗΡΙΑΚΗ Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ, ΑΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ, Μάρκ. 2: 1-12

«Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ· τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.»(Μάρκ. β', 5)

Στη σημερινή ευαγγελική περικοπή ο Ευαγγελιστής Μάρκος μάς διηγείται ένα θαύμα του Κυρίου μας, τη θεραπεία του παραλυτικού στην πόλη της Καπερναούμ. Ο Χριστός βρίσκεται στην πόλη αυτή μαζί με τους μαθητές του και ενώ δίδασκε τα πλήθη, βρέθηκε ξαφνικά μπροστά στο θέαμα τεσσάρων ανθρώπων να προσπαθούν να μεταφέρουν κοντά του ένα παράλυτο, ο οποίος για χρόνια βρισκόταν στο κρεβάτι του πόνου μη μπορώντας να βοηθήσει τον εαυτό του. Οι τέσσερις αυτοί άνθρωποι, κινούμενοι από τη δύναμη της πίστης μεταφέρουν το κρεβάτι με τον παράλυτο κοντά στο Χριστό παρακαλώντας τον να τον θεραπεύσει.

Στην περίπτωση αυτή βλέπουμε το εξής εκπληκτικό από μέρους του Ιησού. Ενώ σε άλλες περιπτώσεις επιτέλεσης θαυμάτων, παρατηρούμε ότι ζητά από τους ανθρώπους τους ίδιους, στους οποίους πρόκειται να επιτελέσει το θαύμα, να φανερώσουν την πίστη τους, αυτή τη φορά βλέπει και επιβραβεύει την πίστη των άλλων, δηλαδή των ανθρώπων που συνοδεύουν τον ασθενή.

Και η πίστη, τόσο του ασθενούς, όσο και των ανθρώπων που τον συνοδεύουν, γίνεται η αφορμή που επιφέρει το θαύμα του Θεού στη ζωή τους. Και το θαύμα που δέχεται ο ασθενής άνθρωπος της σημερινής περικοπής είναι διπλό. Θεραπεία της ψυχής στην αρχή, αφού ο Χριστός τού χαρίζει την άφεση των αμαρτιών και, στη συνέχεια, θεραπεία και του σώματος, αφού με το θαύμα καταφέρνει να βρει τις δυνάμεις του και να απελευθερωθεί από την παράλυση που τον καθήλωσε τόσα χρόνια.

Ένα γεγονός, μέσα από το οποίο ο Χριστός μάς δίνει το μήνυμα ότι ο Θεός χαρίζει στον άνθρωπο όχι μόνο τη σωματική θεραπεία, αλλά πρωτίστως τη σωτηρία στον άνθρωπο, σωτηρία ψυχής και σώματος.

Ιδιαίτερα όμως, στεκόμαστε σήμερα στην πίστη των τεσσάρων ανθρώπων. Τι είναι αλήθεια η πίστη; Μήπως είναι μια αφηρημένη έννοια ή κάτι το δυνατό στη ζωή των ανθρώπων;

Η πίστη είναι η απόλυτη εμπιστοσύνη στο θέλημα του Θεού. Αναρωτηθήκαμε ποτέ πόσα μεγάλα θαύματα μπορεί να επιφέρει η θερμή μας πίστη προς τον Θεό; Μια τέτοια πίστη χρειαζόμαστε κι εμείς. Μια πίστη που δεν θα υπολογίζει εμπόδια, κινδύνους και συνέπειες, θα ξεπερνά τα όρια της περιορισμένης λογικής. Αυτή την πίστη που θα μεταμορφώνει τη ζωή μας και θα μας οδηγεί στην υπακοή του θείου θελήματος. Βέβαια η πίστη είναι θείο δώρο, ουράνιο χάρισμα, και η καλλιέργεια της πίστεως είναι έργο μιας ολόκληρης ζωής. Γι' αυτό θα πρέπει να ζητούμε από τον άγιο Θεό με όλη τη θερμότητα της καρδιάς μας να μας κάνει ανθρώπους πίστεως, για να παραθέτουμε τον εαυτό μας και τη ζωή μας ολόκληρη στα χέρια του παντοδύναμου Θεού.

Η πίστη όμως, όπως είδαμε στη διήγηση του σημερινού θαύματος στο Ευαγγέλιο, εκδηλώθηκε περισσότερο από τους τέσσερις ανθρώπους, τους φίλους του θεραπευμένου ασθενή. Και αυτή έγινε η κινητήριος δύναμη, για να εκδηλωθεί η πίστη και στη ψυχή του φίλου τους, που αναζητούσε τη θεραπεία του. Κάτι που μας διδάσκει και εμάς σήμερα είναι πως το ενδιαφέρον μας δεν πρέπει να εκδηλώνεται μόνο για χάρη του εαυτού μας, αλλά πρέπει να ανησυχούμε για τις υλικές και τις πνευματικές ανάγκες των άλλων, των συνανθρώπων μας. Ο Απόστολος Παύλος μας αναφέρει ότι οι δυνατόι πρέπει να βαστάζουν τα ασθενήματα των αδυνάτων. Δηλαδή; Έχουμε καθήκον να γινόμαστε μέτοχοι, όχι μόνο των προβλημάτων των συνανθρώπων μας, αλλά και των προσωπικών αδυναμιών τους, με στόχο την αλληλοβοήθεια και το διαμοιρασμό του ανθρώπινου πόνου. Όταν ο άνθρωπος πόνος προσφέρεται μέσα στην Εκκλησία με πίστη, εξαγιάζεται με τη χάρη του Θεού και μετατρέπεται σε θεραπεία.

Ας αφουγκραστούμε τον πόνο των συνανθρώπων μας και να τον μετατρέψουμε με την δική μας προσευχή σε χαρά και ανακούφιση, κάτι το οποίο μπορεί να γίνει και η αιτία της πιο ζωντανής σύνδεσής μας με το Θεό.